

Požár

Záviš

Roj strakapoudů krouží nad malou vesnicí
a pod jejich křídly lze spatřit malý domek hořící.
V dálce již se vyjevení hasiči noří,
již je to tak, hoří, ano hoří.

Čípak byl to domek pod těmi kroužícími strakapoudy,
čípak byl to domek, který vytrhl polekané hasiče z doby.
Tohleto vám lidé drazí nepovím,
jekoliž to bohužel já sám nevím.

Tu neveselou příhodu vyprávěl v kupé ve vlaku,
jeden inteligentní muž v krásném nažehleném saku.
Každý z nás mělmi, to mi věř, ústa dokořán a já též,
čekali jsme co bude dál, načež muž v saku pokračoval.

Z hasičské hadice voda na požár proudem tryskala
a jedna postava z toho domku hlasitě křičela.
Ach bože, bože, jaké je tu vedro dnes,
jeden z těch požárníků do toho domku potom vlez.

Pak již vyprostili seškvařenou zuhelnatělou postavu,
která byla ihned poté odepsána ze stavu.
Kolem kroužících strakapoudů oblaka dýmu plula,
byla tam vysoká teplota.

Tu neveselou příhodu vyprávěl v kupé ve vlaku,
jeden inteligentní muž v krásném nažehleném saku.
Každý z nás mělmi, to mi věř, ústa dokořán a já též,
čekali jsme co bude dál, načež muž v saku vystupova